

27

עין משפט
נר מצוה

גח א מיי פייז מהלי
מעשה קרנות ה' א
סמג לאיין שאל:
גכ ב מיי פייז מהלי
ביורום ה' א:
ג ד מיי פייז מהלי
מעשה שני ה' א סמג
לאיין רעד:
גה ד מיי פייז מהלי
מעשה שני ה' ט:

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

מסורת הש"ס

(א) ונחמם קרי: ענין עונשין
מן הדיון ע"י עיד כמנהגהדין
גד. ושי"ג. (ב) ובי"ח מז: א.
(ג) ובש"א טסק: ושלמים.
(ד) ובדעות ג. (ה) ל"ל צד
וב"א ברש"א. (ו) גרסת
רש"א דייחד הוא אלל עולה
וא"כ סוף סוף כ"י. (ז) גי'
רש"ל וג"י רש"א וב"י לפני
זריקה.

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

וכי מזהירין מן הדין.
מדין קל וחומר לאוקמיה
כלאי גמור ויבמות סח.

דלמאי וסבירא ליה לרביה ספרים ליה לקרא ודרוש ליה.
לאלו היה דורש המקרא כסדרו לא היה נפקא ליה
מקרא כדדרש השתא כדפ"ה ואם תאמר אכתי אמאי משבח לר'
שמעון בן אדרבה קשה מנלן למדרש הכי ולפרושי לקרא ויש לומר

אלא "לאוכל מן העולה לאחר זריקה ואילו
בפנים שהוא לוקה אמר רבא דיליגא אימיה
כר"ש תליד ואי לא לא תליד ואע"ג דאית
להו פירכא מאי חומרא דבכורים ממעשר
שכן 'אסורים לזרים אדרבה מעשר חמור
שכן 'אסור לאונן ומאי חומרא דתורה
ושלמים ממעשר שכן טעונים מתן דמים
ואימורין לגבי מזבח אדרבה מעשר חמור
שכן 'טעונים כסף צורה ומאי חומרא דבכור
מתורה ושלמים שכן קדושתו מרחם אדרבה
תורה ושלמים חמורים שכן טעונים סמיכה
ונסכים ותנופת חזה ושוק ומאי חומרא
דחטאת ואשם מכבוד שכן קדשי קדשים
אדרבה בכור חמור שכן קדושתו מרחם ומאי
חומרא דעולה מחטאת ואשם שכן כליל
אדרבה חטאת ואשם חמירי שכן מכפרי
ובכולהו חמירי מעולה דאית בהו שתי אכילות
אלא מאי דיליגא אימיה רבי שמעון
דלמאי דסבידא ליה לדידיה מסרם ליה
לקרא ודריש ליה וכי מזהירין מן הדין הא
(א) אפילו למאן דאמר עונשין מן הדין אין
מזהירין מן הדין איסורא בעלמא והאמר
רבא זר שאכל מן העולה לפני זריקה חוץ
לחומה רבי שמעון לוקה חמש חמשה
איסורין הוו והא אנן תנן אלו הן הלוקין
אלא

[illegible]

דלמא כוליה לחוד לחומה אחו ודקאמרת קל וחומר אין מזהירין מן הדין ואין כן אם אינו ענין: ואפי' למאן דאמר כו'. דהא ר' יוחנן דליה לא בחאומי בת דאבי ובה אמו בעלמא דאבי וגיבא אזרחא אירא קרא יתירא: איסורא בעלמא. אפי' דאק מיימי בטולא אזרחא בקי' לאיסורי בעלמא קאמר ולא למלקות: וזי שאל מן העולה כו'. דוקא דאק קאמר ואפי' דהא לגבי עולה זר הוא הכא וזי דוקא קאמר דאי סבן בלא ליה חד כדן דהא חמש דקאמר דא ממש קאמר לחומה דאמי בקל וחומר ממעשר ודא ממש לפני וריקא דאמי בקל וחומר מחודה ומעשרים ודא ממש זר גמור אמי לאחר וריקא דאמי בקל וחומר מבטרי כ"ט לפני וריקא ודא ממש אוכל חוץ לקלעים דאמי בקל וחומר מחטאת ואם דא ממש אוכל עולה ואפילו כן ובחור הקלעים וכל שכן זר חוץ לקלעים וחור לחומה אלמא לוקא חמש: ממש חמשה איסורים. קאמר ולא ללקות עליהן: והאין מן אלו מן הנוקין. וקמי' בבורים ואוכל קדשי קדשים חוץ לקלעים: קרא

מבשר בשדה טרפה כרפי" הקוטרם בסמוך ^(א) אבל מקדשים קלים לא פריך הש"ס דהם עיקר מלקות חיה מפשטיה דקרא בלא שום ייחוד ממדי' כמי' והבאם שמה לבמד' לא חובל לאוכלם וקאי אקרא דלעיל שהם מפורשים בו הלכך לאוכל חיה לחומה לקי' לא ^(ב) בעי קרא שהרי כיון מפורשים בו ולכן לא היו לאו שכללותו מהדר פשוטי בכל חיה למי' לי' שזע מיה' ילימודי' לאו לכל חד וחד כאלו כחוד בכל אחד פעם בשנה לאו דחוק לחומה ויזין דלעיל ענין לו טהור ענין דין לזכר את הלקן בכורים לבשרם שזל אקרא בעינן אחת וכן לכל חד וחד למלמיה' ולזכר דהו' וחס' תאמר בכל הקדשים בכאן דין אס' תאמר הלאו ענין למלקות לפני זריקה בעינן קרא מביורים אע"י דילפינן מקל וחומר אין מזהירין מן הדיון דבשלמים ותורה ע"כ נריך לאוקומי קודם זריקה דלא שייך דכו' איסור דבכורים ופשוט"י אין הכי נמי דהוא ^(א) דפטרין לבניהו איצטריך בכולל לפני זריקה והא דר' שמעון פירש לבכור לאזהרה לאוכל אחד זריקה איסורא קאמר מחטאת ואשם דמזין חין לקלטי' זריקה היינו משום דכר' בשדה טרפה לא תחלו' את דנפקא דכלקמן ולוקה חטאתא דאמר כר' חטא איסורא קאמר וזריק' לומר הכא דכפריש' לעיל דרמזין לאי' לר"ס דבכור אתי לאזהרה לאיסורא דלחם זריקה והא איצטריך לנקות לאוכל ^(ב) ודחוק לחומה לפי' שאין עושין מן הדיון אלא משמע ליה דלאו דבכור ודכוליה אתי לשני דברים חדא לאיסור וחדא למלקות לפני זריקה ולכן תאמר ר"ס דלאו דבכור לא הוי'ק לאיסור לפני זריקה דמקל וחומר דחודה למדנו אלא איסור דלחם זריקה וכן בחטאת ועולה ע"כ ויבדק קשה דמנא ליה הא לר"ס דלאזהרה דכל חדא אתי משום איסור מלקות דהא אזהרה דבכורים לא אתי אלא למלקות דבכורים ודעו' שלא קרא ובאם איסור חדש לא אתי ותורה נמי לא אתי אלא למלקות דלפני זריקה ומגילה דליק' אתי בשביל איסור חדש דבכל חד אימא דלא אתי אלא משום מלקות דלפני זריקה גרידא ותו מאן קאמר בתורה ובטולא אי' לחוק לחומה קל וחומר ממעשר היה לו לומר דמגופיה ^(א) אחא דמאי' למחב' לא חובל לאוכלם דבשביל זה לא היה לו למעדר ולפרש ועוד קשה לנישנא דר"ס דלחם אלא לאוכל דבכור אחר זריקה שזקה ואינו אלא איסור בעלמא ועוד קשה דכיון דהא דמריבין איסורין ^(ב) בעלמא הוא כפריש' ההוטרם

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones